

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.209/2018/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Fekete Adrienn ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Kádár Mihály jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 7. napján kelt 12.K.27.033/2018/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.033/2018/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (azaz ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 92.200 (azaz kilencvenkétezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Regionális Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2011. évre személyi jövedelemadó (szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás (eho) adónemekben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzés eredményeként a 2017. október 12. napján kelt határozatával az adózó által igényelt 921.600 Ft szja összegének kiutalását elutasította, és terhére 1.304.217 Ft adókülönbözetet, 921.600 Ft jogosulatlan visszaigénylést és 382.617 Ft adóhiányt állapított meg, kötelezve 652.108 Ft adóbírság, valamint 86.487 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.
- [2] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2017. november 30. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Döntését a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3.§ 21. és 22. pontok, 4.§ (1)-(2) bekezdések, 24.§ (1) bekezdés a) pont, 25.§ (1) bekezdés, 29.§, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 92.§ (2b) bekezdés, 97.§ (4)-(6) bekezdések, 99.§ (1) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 196.§ (1) bekezdése rendelkezései alapján hozta meg.
- [4] Indokolása szerint adózó a 2011. évre 2012. május 18. napján benyújtott szja adóbevallásában 23.840.000 Ft ingó vagyontárgy értékesítéséből származó bevételt vallott, jövedelmét az Szja tv. 58.§ (5) bekezdése szerinti 25%-os szabály alkalmazásával állapította meg. Majd 2016. október 7. napján önellenőrzést terjesztett elő, amelyben a bevétellel egyező összegű kiadást tüntetett fel, így a korábban bevallott és megfizetett adóját visszaigényelte.
- [5] A 2011. évre vonatkozó vizsgálatot megelőzően az elsőfokú adóhatóság a felperesnél már folytatott ellenőrzést, amelynek során megállapította, hogy 2010. és 2015. között a Vatera.hu internetes oldalon rendszeresen (1570 alkalommal) antik tárgyakat vásárolt és értékesített, aminek következtében jövedelemre tett szert, azonban az értékesítésekről bizonylatot nem állított ki. E tényállás alapján az adóhatóság a felperest mulasztási bírság megfizetésére kötelezte, amelyről rendelkező határozatoknak a jogszerűségét állapította meg a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 7.K.27.418/2016/9. számú ítéletével.
- [6] Az adózó 2016. május 19-én nyilatkozatot tett, 2016. június 6-án az ellenőrzés rendelkezésére bocsátott 10 db adásvételi szerződést, amely szerint H. J. magánszemélytől 2002-ben 68.300.000 Ft értékben, készpénzben összesen: 452 db régiséget vásárolt. A szerződésekben az értékesített tárgyak összesített száma és együttes értékük került feltüntetésre, a tárgyak egyedi azonosítása, és külön-külön az értékük meghatározása

nem.

- [7] Az adózó 2016. október 17-én további 30 db adásvételi szerződést nyújtott be a H. J.-tól 1998. és 2001. közötti régiségek vásárlásáról. E szerződésekből a vásárolt tárgyak megnevezése és egyedi értéke nem állapítható meg, 1.110 db műtárgyat vásárolt 157.000.000 Ft értékben.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság 2016. október 17-én végzésben nyilatkozattételre és iratok becsatolására szólította fel az adózót, aki a 2016. október 26-án válasziratában elmondta, hogy nem tud részletes nyilvántartást bemutatni a bevételeiről, azokat a kiadásaiival nem tudja összepárosítani, az adásvételi szerződések szerinti régiségekről tételes jegyzék nem készült.
- [9] Az elsőfokú adóhatóság a 2016. november 2-án megküldött végzésével kötelezte az adózót, hogy az ellenőrzési eljárás akadályozását haladéktalanul szüntesse meg. Az adózó 2016. november 10-én nyilatkozatában közölte, hogy adatait számítógépen tárolta, amelyek egy meghibásodás következtében elvesztek.
- [10] Az adóhatóság 2016. november 2. napját követően megkereséssel fordult a Megyei Kormányhivatal és a Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Adóügyi Osztályához, nyilatkozat tételre hívta fel a Piacot üzemeltető Önkormányzat Csarnok és Piac Igazgatóságát, kapcsolódó eljárást folytatott a felperes feleségénél: Sz.-né B- J-nál, és beszerezte a Vatera.hu weboldalt üzemeltető D. I. Kft. nyilatkozatát. A Vatera.hu internetes oldalt működtető Kft. adatszolgáltatása alapján megállapította, hogy felperesnek 2011. évben az ingó vagyontárgyak értékesítéséből a bevallott 23.840.000 Ft-tal szemben 36.405.433 Ft bevétele származott. Adózó az internetes aukciós portálon történt értékesítésekhez kapcsolódó bevételeit tehát nem teljes körűen tüntette fel bevallásában. Az ingó vagyontárgyak megszerzésére fordított összeg az Szja tv. 58.§ (4) bekezdés rendelkezései szerint nem volt megállapítható, ezért az elsőfokú adóhatóság helyesen járt el akkor, amikor adózó jövedelmét az Szja tv. 58.§ (5) bekezdése alapján a bevétel 25%-ában, a D. I. Kft. adatszolgáltatására tekintettel nem az adózó által eredetileg vallott 5.960.000 Ft-ban, hanem 9.101.359 Ft-ban állapította meg.
- [11] Az adózó az ellenőrzési eljárás során nem működött együtt az adóhatósággal, iratait teljes körűen nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére. E magatartása az Art. 92.§ (2b) bekezdése alapján az együttműködési kötelezettség megszegésének minősül. E magatartása miatt alappal nem hivatkozhat arra, hogy esetében az ellenőrzés időtartama 180 nap. Az elsőfokú adóhatóság jogszerűen rendelkezett a foganatosított bizonyítási eljárásokról, amelynek során bizonyítási eljárást folytatott arra vonatkozóan is, hogy milyen költségei merültek fel felperesnek az általa

értékesített vagyontárgyak beszerzése során.

A kereseti kérelem

- [12] A felperes keresetében a másodfokú határozat megváltoztatását, a visszaigényelt összeg kiutalását és fizetési kötelezettségei törlését, másodlagosan a határozatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság eljárási és anyagi jogi jogszabálysértésekkel hozta meg határozatát.
- [13] A felperes az eljárási jogszabálysértések között nevesítette, hogy az adóhatóság az ellenőrzés 180 napos időtartamát túllépte. Az ellenőrzés kezdő napja 2016. október 17-e volt, amikor a hatóság rendelkezésére bocsátott 30 db adásvételi szerződést, majd november 10-én az adóhatóság tudomására hozta, hogy a számítógépen tárolt adatai elvesztek. Ekkor kérte az adóhatóságot, hogy a Vatera adatait használja fel. Megalapozatlan tehát az a hatósági megállapítás, hogy az ellenőrzést akadályozta volna, ezzel ellentétben az adóhatóság törekedett az ellenőrzési időtartam indokolatlan meghosszabbítására. A 180 nap határidő túllépése miatt terhére az Alkotmánybíróság 5/2017.(III.10.) AB határozata, a Kúria Kfv.I.35.760/2016/6. számú eseti döntése alapján adóbírságot a hatóság nem szabhatott volna ki.
- [14] Az anyagi jogszabálysértések körében azt sérelmezte, hogy a hatóság tévesen értékelte az általa benyújtott adásvételi szerződéseket a felszámított költségek igazolására alkalmatlan okiratoknak. Az ingók adásvétele megköthető szóban és írásban, ráutaló magatartással is. A szerződéseken szereplő aláírások valódiságának megállapítására a hatóság nem rendelkezik szakértelemmel, a kétséget kizáróan nem bizonyított tények a terhére nem értékelhetők, ahogyan H. J. felkutatására tett eljárás sikertelensége sem. Az alperes tévesen jutott tehát arra a következtetésre, hogy a tételes költségelszámolást nem alkalmazhatná. A bizonyítatlan tényállásra a meglévő bizonyítékok téves értékelésével alapított döntés tehát jogsértő.

Az elsőfokú határozat

- [15] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [16] Indokolása szerint az adóhatóság eljárási és anyagi jogi jogszabálysértés nélkül meghozott döntése jogszerű.
- [17] Kifejtette, hogy a felperesnek a reá vonatkozó adókötelezettségből fakadóan rendelkeznie kellett volna olyan dokumentumokkal, amelyek lehetővé teszik az adókötelezettség

ellenőrzését különös tekintettel arra, hogy a korábbi bevallásától eltérően a tételes elszámolás alkalmazását maga kezdeményezte. Az iratok elő nem terjesztésének következményeit viselnie kell, az adóhatóság munkájának akadályozása értelemszerűen együtt jár az együttműködés hiányával.

- [18] Az adóhatóság az adózó bizonylat megőrzésének és rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége tekintetében fennálló hiányosságai miatt kényszerült további ellenőrzési cselekményekre, így a felperes részéről megállapítható az eljárás akadályozásának a ténye. A jogalkotó egyértelmű rendelkezése szerint ugyanis az együttműködési kötelezettség megszegésének minősül, ha az adózó az iratait teljes körűen az ellenőrzés 6 hónapon belüli lezárását biztosító időpontban nem bocsátja az adóhatóság rendelkezésére. A felperes az iratok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettsége elmulasztásának indokaként előadottakat, számítógépe meghibásodását és azok adatainak elvesztését nem igazolta, nem is valószínűsítette.
- [19] Az adóhatósági iratok beszerzésére vonatkozó felperesi bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság mellőzte, mivel ezen iratokat az alperes már a keresetlevél és a védírat beterjesztésével együtt rendelkezésre bocsátotta, a felperes pedig mind a bírósági, mind pedig az adóhatósági iratokra vonatkozóan az iratbetekintési jogát gyakorolhatta.
- [20] Az adóhatóság részéről az eljárás akadályoztatásának a megállapítását követően folytatott ellenőrzési cselekmények a teljes körű felperesi iratanyag hiányában indokoltak voltak. A felperes együttműködésének hiányában az Art. 92.§-ának (2b) bekezdése nem alkalmazható, ezért megállapítható, hogy az ellenőrzési határidő nem került túllépésre, abba nem számít bele sem az akadály fennállásának az időtartama, sem az elsőfokú adóhatóság által végzett belföldi megkeresések, sem pedig a lefolytatott kapcsolódó vizsgálat időtartama. Az ellenőrzési cselekményekről pedig az adóhatóság a felperest szabályszerűen értesítette. Az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a 180 napos határidőt követően csak a felperes javára szolgáló körülmények kiderítésére folytatott kapcsolódó vizsgálatra került sor, a házastársát ellenőrizték, amelynek során tett megállapítások pedig ki sem hatottak a hatóság döntésére.
- [21] Az anyagi jogszabálysértés tárgykörben az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy tételes költségelszámolás esetén felperesnek a költségeit megfelelő módon, bizonylattal igazolnia kell, függetlenül attól, hogy az ingóságok eladójával a gazdasági kapcsolata folyamatos volt-e. A személyi jövedelemadózás költségekre vonatkozó általános szabályai a felperesre mind akkor irányadók, ha természetes személyként, mind akkor, ha be nem jelentett vállalkozás folytatójaként kíván költséget elszámolni. Ennek következtében esetében is alkalmazni kell az

Szja tv. bizonylatra vonatkozó szabályait: a bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel a törvényben meghatározott valamennyi feltételnek. A felperes által csatolt adásvételi szerződések nem alkalmasak az általa felszámított költségek igazolására. Nem vitatott, hogy ingók adásvétele megköthető szóban, írásban vagy ráutaló magatartással, az ingó szerződés lényeges feltételeit tartalmazó bármilyen okirat érvényes szerződésnek minősül. Azonban a költségek igazolása körében nem csupán a megkötött szerződések érvényességének van jelentősége, hanem azok tartalmának és bizonyító erejének is. A szerződések tárgyai nem voltak beazonosíthatóak, így a szerződések abban az esetben sem igazolnák, hogy az azokon szereplő kiadások mely bevételekkel szemben számolhatók el költségként, ha az alaki követelményeknek megfelelőnek.

- [22] Az alperes a szerződések tartalmát és valódiságát is kétségbe vonta, megkísérelte az okirati tanúk és H. J. beazonosítását és tanúkenti meghallgatását, sikertelenül. A felperes a szerződések valósággal egyezőségét igazolhatta volna - akár az okiratot aláíró tanúk megjelölésével, akár az eladó H. J. megnyilatkoztatásával -, azonban sem a hatósági, sem pedig a bírósági eljárásban ezt nem tette meg.
- [23] A felperes maga elismerte, hogy nem tudja a bevételeit és az általa hivatkozott költségeket tételesen összepárosítani. A felperes tehát nem tudta hitelt érdemlő módon igazolni a költségeit, ezért az alperes helyes megállapításával az adózó nem alkalmazhatta a tételes költségelszámolást, így az átalány költséghányad alkalmazása a jövedelem és a fizetendő adó meghatározása során jogoszerű volt.

A felülvizsgálati kérelem

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [25] A felülvizsgálati kérelme I.4.) pontjában megjelölte, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Art. 1.§ (2) bekezdés, 92.§ (2b) és 94.§ (3), (4), (6) bekezdések, az Szja tv. 58.§ (3), (4) bekezdések rendelkezéseit. A felülvizsgálati kérelme II. pontjában rögzítette a tényállást, abban a hatóság részéről meghozott határozatokat, az elsőfokú bíróság döntését, a III. pontban összefoglalta jogi érvelését.
- [26] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy együttműködésének hiányában az Art. 92.§ (2b) bekezdés nem alkalmazható. Rögzítette - a keresetében is részletezett - eljárási cselekményeket, amelyek álláspontja szerint azt igazolják, hogy az adóhatóság

magatartása irányult az eljárási határidő indokolatlan meghosszabbítására, ő pedig az együttműködési kötelezettségét teljesítette. Az elsőfokú bíróságnak amellet, hogy meg kellett volna állapítania, a hatóság jogsértő módon lépte túl az ellenőrzés határidejét, arról is rendelkeznie kellett volna, hogy az adóbírság fizetésére való kötelezése is jogsértő.

- [27] Fenntartotta azon álláspontját, hogy a részéről benyújtott ingó adásvételi szerződések alkalmasak az okirati bizonyításra, így a megszerzésre fordított költségek igazolására. Nem helytálló tehát azon elsőfokú bírósági megállapítás, hogy a hatóság eleget tett volna tényállás feltárási kötelezettségének, ahogyan az sem, hogy nem tudta hitelt érdemlően igazolni, az eladott vagyontárgyak megszerzésére milyen költséget fordított. Okiratokkal igazolta a költségeit, így az önellenőrzésben foglaltak jogszerűek.
- [28] Az adóhatóság ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [30] Elsődlegesen kiemeli a Kúria, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatta felül [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdés alapján a Kp. 108.§]. Az alperes felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, a Kúria felülvizsgálatának kereteit a felperes felülvizsgálati kérelme és annak tartalma határozta meg.
- [31] A továbbiakban rögzíti a Kúria, hogy a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, feladata a jogvitákban a felek jogainak érvényesítése. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van [Kp. 2.§ (4) bekezdés], a keresetről a per érdemében ítélettel határoz, az írásba foglalt ítéletnek tartalmaznia kell az ítélet rendelkező részét és indokolását [Kp. 84.§ (1) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346.§]. Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen [Kp. 86.§ (1) bekezdés, 85.§ (1) bekezdés].
- [32] A Kúria a közigazgatási határozatok, a kereset, a jogerős

ítélet, illetve a felülvizsgálati kérelem összevetése alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírált [Kp. 86.§ (1) bekezdés], rendelkezését részletesen megindokolta [Pp. 346.§ (4), (5) bekezdés], megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű.

- [33] A felperes keresetében eljárási és anyagi jogszabálysértésre hivatkozással kérte az adóhatározatok bírósági felülvizsgálatát. Az elsőfokú bíróság a Kp. 88.§ (1) bekezdés c) pontja alapján helytállóan először a keresetben megjelölt eljárási jogszabályok alkalmazásának megfelelőségét vizsgálta.
- [34] Az Art. 92.§ (2b) bekezdése szerint a bevallás utólagos ellenőrzésének időtartama cégbejegyzésre nem kötelezett adózó esetén nem haladhatja meg a 180 napot. Nem alkalmazható e rendelkezés, ha az adózó az ellenőrzést akadályozó módon nem tesz eleget együttműködési kötelezettségének. Az együttműködési kötelezettség megszegésének minősül különösen, ha az adózó az ellenőrzés időtartama alatt az adóhatóság számára iratait teljes körűen az ellenőrzés 6 hónapon belüli lezárását biztosító időpontban nem bocsátja az adóhatóság rendelkezésére.
- [35] Az elsőfokú bíróság a peres felek előadásai, a bizonyítékoknak az egyenkénti és összességükben, illetve a megelőző eljárásban megállapított tényállással való összevetése alapján [Kp. 78.§ (2) bekezdés] megfelelően döntött akkor, amikor helytállónak értékelte az adóhatóságnak azt a megállapítását, hogy felperes az ellenőrzést akadályozó módon nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, mert az ellenőrzés időtartama alatt iratait teljes körűen az ellenőrzés 6 hónapon belüli lezárását biztosító időpontban nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére. Az ítélet részletesen tartalmazza, hogy felperes, mint adózó kötelezettsége a jóhiszemű joggyakorlás (Art. 1.§ (5) bekezdés), az adó alapjának, összegének megállapítására, az ellenőrzés lefolytatására alkalmas iratkiállítás, könyvvezetés [Art. 44.§ (1) bekezdés], az iratok őrzése és azoknak az adóhatóság részére való átadása (Art. 47.§), ellenőrzés során adatszolgáltatás (Art. 95.§ (3) bekezdés), az adóhatósággal együttműködés (Art. 99.§ (1) bekezdés). A felperes 2016. október 7. napján terjesztette elő az önellenőrzést, az adóvizsgálata október 17-én indult, amelynek során maga adta elő október 26-án, hogy bevételeiről részletes nyilvántartása nincs, a bevételeit a kiadásaiival nem tudja összepárosítani, majd november 10-én azt közölte, hogy adatait számítógépen tárolta, amelyek egy meghibásodás következtében elvesztek. A felperes irat- és adatszolgáltatási kötelezettségét teljes körűen nem teljesítette, ennek okait semmivel nem igazolta, ahogyan azt sem, mit tett a hiányzó iratai, adatai pótlására, adózói magatartása nem felelt meg az elsőfokú bíróság által megjelölt, az adóhatóság részéről

helyesen alkalmazott jogszabályoknak, amelynek következményét viselni köteles. A jogalkotó rendelkezett akként, hogy a felperes eljárása az együttműködési kötelezettség megszegésének minősül, amely miatt az ellenőrzése során – amint azt az elsőfokú bíróság megfelelően állapította meg – a vizsgálat 180 napos időtartamát meghatározó szabály az Art. 92.§ (2b) bekezdés második mondata alapján nem alkalmazható. Az adóhatóság a reá vonatkozó ellenőrzési határidőt nem sértette meg, így a határidő túllépésre alapítottan előterjesztett felperesi adóbírság csökkentési kérelemnek nincsen alapja.

- [36] A felülvizsgálati kérelemnek az anyagi jogszabályokat érintő körében rögzíti a Kúria, hogy az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem szabályait az Szja tv. 58.§-a tartalmazza. Az elsőfokú bíróság e törvényhelynek a jogalkotó akaratával egyező jogértelmezése alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenkénti és összesített, a súlyuknak megfelelő mérlegelésével állapította meg, a felperes úgy nyújtotta be az önellenőrzését, hogy a költségeknek az abban alkalmazott tételes elszámolásához – a törvényi előírás szerinti – bizonylatokkal nem rendelkezett, továbbá a bevallásában és az önellenőrzésében szerepeltetett bevétellel szemben 2011. évben magasabb bevételhez jutott. A jogkövetkezményekről az adóhatóság így jogszerűen rendelkezett.
- [37] Rögzíti a Kúria, hogy tény- és jogazonos ügyben a Kúria a Kfv.I.35.144/2018/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta az elsőfokú bíróságnak a 2010. adóévre vonatkozóan meghozott, keresetet elutasító 10.K.27.487/2017/13. számú ítéletét.
- [38] Mindezek folytán a Kúria a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [39] A Kúria a felülvizsgálati perköltség viseléséről a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett.
- [40] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [42] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[43], 2019. április 04.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Stefancsik Márta sk.bíró